

РЕШЕНИЕ

№ 1015

гр. София, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 18.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7347** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на „КОМСО“ ООД, ЕИК-[ЕИК], чрез процесуален представител, срещу Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по Х., с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по- малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони- Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2-358, 06 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 0.00 лв./MWh, без ДДС. Релевират се доводи за нищожност на оспорвания акт, алтернативно материална незаконосъобразност, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма /немотивиран/, несъответствие с целта на закона. Изложени са подробни аргументи в подкрепа на доводите. Моли съда, да бъде обявено за нищожно решението, в условията на алтернативност да бъде отменено в оспорваната част на раздел Х. и се изпрати преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира разноски.
В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа

жалбата и моли съда да я уважи. Изтъква, че експертизата сочила, че не е сметнат коректно коефициентът, с който е актуализирана цената за централата на жалбоподателя, имало и промяна и в преференциалната цена. Претендира разноски. Подробни съображения са развити в писмени бележки.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалните си представители, в съдебно заседание, както и в писмено становище оспорват жалбата като неоснователна, като се излагат подробни аргументи в тази насока. Искането към съда е жалбата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на исканите разноските от жалбоподателя.

Заинтересованата страна Фонд "Сигурност на електроенергийната система" ЕАД, не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „Комсо“ ООД има качеството производител на електрическа енергия с инсталирана мощност 1,5 М. за производство на енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса /растителни и животински субстанции/, от чието общо тегло животинския тор е не по-малко от 60 на сто, находяща се в УПИ 000556, в землището на [населено място], общ. К., обл. П..

На 15.04.2016 г. между „Комсо“ ООД, в качеството на „Продавач“ и „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД- „Купувач“/в качеството на Краен снабдител по смисъла на ЗЕ/ е сключен Договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 1241/15.04.2016 г.

Няма спор, че към датата на сключване на договора за изкупуване на електрическа енергия е налице влязло в сила Решение Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2, въз основа на която произведената от дружеството електроенергия се изкупува по преференциална цена- 347,46 лв./МВтч.

В изпълнение на нормативно определеното задължение в чл.32, ал.4 от ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяемни източници (ВИ), произведена от енергийни обекти с обща инсталирана мощност, по-малка от 500 kW - чл. 6, т. 1 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяемни източници (ЗЕВИ).

Със Заповед № 3-Е-93 от 12.04.2022 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група със задача да извърши анализ на данните и документите, свързани с определянето на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, както и определянето и актуализирането на преференциалните цени за продажба на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

На 23.05.2022 г. е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-1499 от 23.05.2022 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, който е приет от Комисията с решение по т. 1 от Протокол № 128 от 27.05.2022 г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определянето на преференциални цени

на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

На основание чл. 14, ал. 1 от ЗЕ проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, проведено на 06.06.2022 г., за което е съставен Протокол от 06.06.2022 г.

На 01.07.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което с 3 гласа „за“, от които 2 гласа „за“ на членове на Комисията със стаж в енергетиката е взето решение /X./, с което актуализира, считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по- малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони- Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2- 358, 06 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 0.00 лв./MWh, без ДДС.

На 01.07.2022 г. е издадено и оспорваното в настоящото производство Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по X., с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по- малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони- Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2- 358, 06 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 0.00 лв./MWh, без ДДС.

Приета по делото е административната преписка и допълнително ангажираните от страните доказателства.

Видно от заключението на допуснатата и приета по делото Съдебно- икономическа експертиза, на база извършените анализи на електронния модел за изчисляване на преференциалната цена, определена с Решение № Ц-36 / 09.11.2015 г., и на електронния модел за изчисляване на актуализираната преференциална цена, определена с Решение № Ц-17/01.07.2022 г., относителните дялове на ценообразуващите елементи при изчисляване на коефициента за актуализиране на преференциалната цена по Решение № Ц- 17/01.07.2022 г. са различни от относителните дялове на елементите по първоначално определената цена. Причина за изменението е, че при извършване на актуализация се коригират само три елемента от разходите: разходите за суровини; разходи за горива за транспорт; разходи за труд и работна заплата, което се отразява в увеличение/намаление на техните стойности, и респективно относителните дялове се изменят. Същевременно при актуализацията с Решение № Ц-17/2022 г. е въведена по- висока цена на растителната субстанция 117,50 лв./тон, която е била 97,79 лв./тон при първоначалното определяне на цената, и е въведена по- ниска цена на животинската субстанция 10,33 лв./тон, която е била първоначално 13,69 лв./тон. Според вещото лице, изчислението на Комисията е некоректно в частта на използваните относителни дялове и е довело като резултат до по- нисък коефициент за актуализиране на разходите за суровини, за горива и за труд и работни заплати. За да се отрази правилно актуализирането на преференциалната

цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, чрез въведения със ЗЕВИ коефициент, следва да се използват относителните дялове на разходите за суровини, разходите за горива за транспорт и разходите за труд и работна заплата от общата стойност на тези разходи. Необходимото нарастване от 1452 хил. лв. на 1542 хил. лв. представлява увеличение с 6,18%. Т.е. изчисленият от КЕВР в Решение № Ц-17 / 01.07.2022 г. коефициент по чл.32, ал.5 от ЗЕВИ, за актуализиране на преференциалната цена по т. X. от 3,44%, не отразява коректно измененията на разходите за суровини, разходите за горива за транспорт и разходите за труд и работна заплата, поради използване на относителни дялове от необходимите приходи (включващи всички разходи и възвръщаемостта на капитала), а не относителните дялове от сумата на разходите, които се актуализират. В отговор на втория въпрос, вещото лице е посочило, че за определяне на актуализираните стойности на разходите за суровини, разходите за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата, са използвани официални източници на информация за последната календарна година преди приемане на решението- данни от Министъра на земеделието и от Националния статистически институт. Цената се определя на годишна база за периода на изкупуване и се използват годишни индекси за изменение за календарната година. База за изчисляване на актуализираните разходи са стойностите за предходната година. Последващото нарастване на цената на оборския тор през 2022 г. (писмо на Министъра на земеделието от 14.06.2022 г. с данни за изкупна цена за оборски тор за първото тримесечие на 2022 г. от 11,20 лв./тон) ще се отрази в следващата актуализация на преференциалната цена през 2023 г., когато трябва да се вземат предвид годишните индекси за 2022 г. спрямо 2021 г. В отговор на въпрос 3, вещото лице е изчислило, при актуализиране на разходите за суровини- поотделно за растителна и животинска субстанции, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата с коефициента от 6,18%, преференциална цена в размер на: 361.52 лв./тон. Според вещото лице, при определената по Задача № 3 преференциална цена- 361,52 лв./тон и определената с Решение № 17/01.07.2022 г. прогнозна пазарна цена за производители на електрическа енергия, произведена от биомаса- 388,41 лв./МВтч, премията по т.10.2 отново би била 0,00 лв./МВтч, тъй като прогнозната пазарна цена за производители на електрическа енергия, произведена от биомаса, превишава преференциалната цена за производителите по т.Х. от Решение № 17 / 01.07.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 32 ал.4 от Закона за енергията от възобновяеми източници ЗЕВИ и на основание чл.173, ал.2 от АПК, пред надлежния съд. За жалбоподателя е налице личен и пряк правен интерес /явява се адресат/ от обжалване на Решение Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР.

Оспореното решение е прието от компетентен административен орган, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което и съдът намира, че същото представлява валиден административен акт.

При издаване на решението не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Според чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ /в редакцията обн. ДВ, бр. 100 от 18.12.2015 г./,

електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдители, по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия. Електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване, като цената не се изменя за срока на договора за изкупуване, освен в случаите по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса (арг. от чл. 31, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ).

Съгласно изискванията на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата. Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи, се определя като произведение от: изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от ВИ, изразено в проценти, и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини (чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ). Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година - чл. 32, ал. 7 от ЗЕВИ. Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година - чл. 32, ал. 8 от ЗЕВИ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушения на административно-производствените правила. Според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. В този смисъл същото не попада в обхвата на нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, хипотезата на която изисква наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт. При провеждане на административното производство, приключило с издаване на Решение Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР е проведено обществено обсъждане в съответствие с разпоредбата на чл.14 ал.1 пр.3 от ЗЕ, като са представени възражения от др. лица, обсъдени от административния орган.

Видно от съдържанието на оспорваното в настоящото производство решение, същото

е издадено в предвидената от закона форма и съдържа посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

Съгласно чл. 35 от АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите страни, но по аргумент от чл. 59, ал. 2 от АПК не представлява задължителен реквизит отразяването на възраженията на заинтересованото лице и излагане на мотиви защо тези възражения не се приемат, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства, поради което е недопустимо цитираната правна норма да бъде допълвана по тълкувателен ред – в т. см. Решение № 7121 от 01.06.2009 г. на ВАС по адм. дело 21/2009 г., VI отд.

Съдът намира за неоснователни наведените от жалбоподателя доводи, касаещи начина по който е формиран коефициента, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ. Както бе посочено по-горе на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. Останалите ценообразуващи елементи са определени в Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР в частта му по т.2, когато за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя. Решение Ц-36 от 09.11.2015 г. в посочената част е влязло в законна сила, поради което цената и съответните ценообразуващи елементи не могат да бъдат променяни. В този смисъл е налице установена съдебна практика, от която настоящия съдебен състав не намира основание да се отклонява- Решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851 от 2017 г. ВАС, Решение №6105/21.06.2022 г. по адм. д. № 7291/2021 г..

Безспорно, е наложително разграничението между двете административни производства- за определяне на нова цена и за нейното ежегодно актуализиране в съответствие с цитираните нормативни правила. Законодателят е посочил изрично, че цената на електрическата енергия от възобновяеми източници не се изменя за срока на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2 от ЗЕВИ, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят /чл. 31, ал. 4, чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ/. Предвидено е изключение от принципа на „неизменност“ в случаите по чл. 32, ал. 4 от с.з. Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, каквото е процесното решение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в оспореното решение КЕВР е използвал неправилни и необосновани изходни данни.

Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и 2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

В процесния случай, коефициентът е изчислен като произведение на елементите, посочени в ал. 5 на чл. 32 от ЗЕВИ. Т.е. с коефициента не следва да се актуализира преференциалната цена, а отделните ценови елементи. Това е така, тъй като коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ се изчислява като сбор от произведенията на относителните дялове на разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на съответните нормативно посочени разходи. В тази връзка прилагането на такъв подход на изчисление, при който общият коефициент да се приложи спрямо общия размер на цената не кореспондира с описания начин на актуализация в ЗЕВИ, а именно да се прилага само по отношение на посочените три елемента. Т.е., коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност, съответно новата тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти. В този смисъл са Решение № 9211 от 17.08.2021 г. по адм. дело № 1805 от 2020 г. на ВАС, Решение № 6105 от 21.06.2022 г. по адм. дело № 7291 от 2021 г. на ВАС. Априори, начинът на изчисляването на коефициента не следва да е така, както е посочен от вещото лице- трите разхода да формират 100%, а същите представляват 60% от разходите, поради което заключението в тази част не следва да се кредитира.

За определяне на преференциалната цена, която е в сила за дълъг период от време се установява нетната настояща стойност на необходимите годишни приходи за периода на действие на определената преференциална цена, чрез дисконтиране на отделните ценообразуващи елементи с дисконтов фактор равен на нормата на възвръщаемост. Следователно е правилен подхода, при който коригираните стойности на ценообразуващите елементи се отнасят към необходимите годишни приходи с оглед определяне на относителните дялове. За определяне на преференциалната цена сумата на дисконтираните ценообразуващи елементи се отнасят към нетното количество електрическа енергия, което също е дисконтирано. Не кредитира заключението на Съдебно-

икономическата експертиза в частта, в която е изчислен от вещото лице коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ на база индивидуалните разходи на конкретното дружество производител на електрическа енергия- „Комсо“ ООД, доколкото е в противоречие с изискванията, цените да се правят по групи производители, а не на база индивидуалните горивни характеристики на дадена електрическа централа (ЕЦ). Не се споделят от този съдебен състав и изводите на вещото лице, относно извършената корекция на всеки един отделен ценови елемент с коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата). В изпълнение на заложеното в чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност, съответно новата тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти.

На следващо място, КЕВР е изисквала данни от министъра на земеделието и от НСИ каквото е изискването на чл. 32, ал. 6 и ал. 8 от ЗЕВИ, приложени стойности е използвала КЕВР при актуализация на трите елемента, което се потвърждава и от заключението на вещото лице в изготвената и приета по делото СИЕ. С писмо с изх. № Е-04-24-2 от 11.04.2022 г. от Националния статистически институт (НСИ) е изисквана информация, необходима за определянето на процента на изменение на разходите за горива за транспорта и на разходите за труд и работна заплата, относно процента на тяхното изменение през 2021 г., спрямо предходната календарна година. С писмо с вх. № Е-04-24-2 от 18.04.2022 г. НСИ е предоставило информация, както следва: Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата за 2021 г. спрямо предходната календарна година въз основа на данните за изменението на средната работна заплата за 2021 г. от 11,5% е в размер на 18 608 лв., спрямо 16 687 лв. за 2020 г. Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта за 2021 г. спрямо предходната година въз основа на средната пазарна цена е 121,25% т.е. средногодишната инфлация е 21,25%. За определяне на процента на изменение на разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса с писма с изх. № Е-03-13-1 от 11.04.2022 г., с изх. № Е-03-13-1 от 06.06.2022 г., с изх. № Е-03-13-1#2 от 06.06.2022 г. и с изх. № Е-03-13-2 от 21.06.2022 г. от министъра на земеделието е изисквана информация, относно годишните индекси за изменение на цените на суровините за производство на електрическа енергия от биомаса за предходната календарна година. Информацията е получена с писма с вх. № Е-03-13-1 от 03.05.2022 г. и с вх. № Е-03-13-2 от 28.06.2022 г., видно от които, средният индекс на изменение за 2021 г. на цената на суровината от

земеделието за производство на електрическа енергия от биомаса - царевица за силаж е 4,3% и оборски тор е-2,2%. По отношение на представените данни за суровината силаж и оборски тор, следва да се има, че съгласно изискванията на чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ, при актуализиране на цени по реда на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, Комисията взема предвид само определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. Заложено е съотношение от КЕВР на отделните суровини отговаря на групата „електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по-малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони“, но не и на конкретните такива на дадено дружество производител. По отношение на периода, следва да се има предвид, че съгласно изискванията на чл. 32, ал. 7 и ал. 8 от ЗЕВИ процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година и процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година. Предвид това, КЕВР е актуализирала преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса с коефициент, който отразява изменението на стойността на горепосочените ценообразуващи елементи, съгласно информацията от официалните източници и за периодите посочени в ЗЕВИ. Утвърдената преференциална цена се актуализира на база актуализираната през предходната година стойност на ценообразуващите ѝ елементи. Този факт се потвърждава и от финансовия модел, от където става ясно, че е актуализирана цената по предходното решение, а именно - Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г., в частта по т. X. (приложение 1, колони 7 и 8 от изготвената експертиза, от които е видно изменението на съответния ценообразуващ елемент). Както бе посочено по-горе, Решение № Ц-36 от 11.2015 г. е влязло в законна сила и ценообразуващите елементи не подлежат на преразглеждане.

От изложеното може да се направи извод, че цената се определя веднъж за целия 20-годишен период. Същата се формира като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи, разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване. След това всяка една година с натрупване този размер се актуализира със съответния коефициент, отразяващ изменението на трите елемента (чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ), като полученият коефициент само числово изменя останалите елементи в модела, т.е. не са налице различни финансови модели за изчисляване на цената с различни стойности. Финансовият модел представлява по същество регулаторна норма, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на

експлоатация, при спазване на заложените параметри в него. Той не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталираната мощност.

На следващо място, оспорваното решение не противоречи на целите на ЗЕ. В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл.146 от АПК за отмяната на Решение № Ц-17/01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, поради което се явява законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати на КЕВР сумата от 200 лева за разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ във вр.чл.78 от ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КОМСО“ ООД, ЕИК-[ЕИК] срещу Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по Х., с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по- малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони- Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2- 358, 06 лв./MWh и определя premia за тази цена в размер на: 0.00 лв./MWh, без ДДС.

ОСЪЖДА „КОМСО“ ООД, ЕИК-[ЕИК], да заплати на КЕВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: